

Očakávanie úrody

Tí, ktorí na jar do svojich polí niečo nasadili, alebo nasiali a v záhradách i sadoch orezali a ošetrili ovocné stromy, právom očakávajú na jeseň úrodu. Medzi tým však treba vynaložiť ďalšie úsilie v podobe priebežnej starostlivosti o budúce plody. A tak okopávame, plejeme, podpierame, ošetrujeme..., aby sme čo najviac a čo najlepšie pomohli ich rastu a zreniu. Napriek tomu nie je isté, akú a či vôbec nejakú úrodu pozbierame a užijeme si. Nezriedka sa totiž stáva, že prírodný živel, škodcovia alebo divé zvery zanechajú na našich poliach a záhradách len torzo a pre naše oči plač. Opakom je radosť, ak jesenná pivnica vonia smrečníkom, na ktorom je dostatok vykopaných zemiakov, ak v súdke kvasí kapusta, z debničiek pozerajú jonatánky, v košíku

je vylúskaná fazuľa alebo na humne rozvojniava vo vencoch uvitý cesnak. Očakávania sa naplnili. Za normálnych okolností sa k radosti pripojí aj naša vďačnosť za dary zeme a prácu našich rúk.

Ako učiteľ však vnímam jeseň aj trochu inak, i keď pôjde v konečnom dôsledku opäť o úrodu. Každoročné septembrové začiatky, a vlastne celá školská jeseň, je pre učiteľov aj žiakov pomyselnou jarou. Opätovne začíname sadiť i siať do študentských mozgov, duší aj srdc semienka poznania, pravých hodnôt i citu s nádejou, že úroda budúcich generácií bude nielen vzdelaná a zdravá, ale aj citlivá a vnímavá na kvalitu medziľudských vzťahov, ktoré budú formovať život v našej domovine i vonkajší globálny svet. Ani tento proces nebýva ľahký a bez úskalí. Aj tu číhajú

nebezpečenstvá, aj tu sa mnohým pre „nepriazeň počasia“ ťažko dozrieva a pri naša očakávaná úroda. Frustrovaný učiteľ, ľahostajný rodič, alebo v chaose množstva informácií pestovaný žiak...; to je len zopár nepriaznivých faktorov. O to väčšia je radosť i vďačnosť učiteľov spolu s rodičmi, keď vidia, ako mladí ľudia dozrejú v plnohodnotné osobnosti, ktoré sú pevne zakorenené v pôde a svojimi talentami a schopnosťami ju ďalej zúrodňujú. Nemusím pripomínať, že tento proces netrvá štyri či päť mesiacov ako pri zemiakoch, cibuli alebo hruškách, ale niekoľko rokov. Oplatí sa však starať o našu budúcnosť. Ja úrodu zbieram rád a myslím si, že vy tiež.

Marián ZAJAC

Myšlienka na tento čas (Peter Gregor)

TREBA SA NAUČIŤ ZNÁŠAŤ PORÁŽKY, ABY ČLOVEKA NEPORAZILO
OD RADOSTI, KEBY NÁHODOU NIEKEDY ZVÍŤAZIL...

Z OBSAHU ČÍSLA

- OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE
- CYRILOMETODSKÉ DNI 2017
- OSOBNOSTI TERCHOVEJ
- INFORMÁCIE Z RÔZNYCH OBLASTÍ

Foto – Peter REEFÉ KOVÁČ

Páter Peter Dikoš pri ďakovnej omši so spolubratmi

Ďakovná svätá omša pátra Petra Dikoša, SVD

Pri príležitosti svojich abrahámovín slúžil so spolubratmi a v kruhu svojej rodiny a priateľov ďakovnú svätú omšu náš rodák, misionár **Peter Dikoš**, ktorý momentálne pôsobí v Ríme. Dňa 26. augusta 2017 v Kostole sv. Cyrila a Metoda, pri oltári, kde prijal v roku 1993 kňazské svätenie a kde slúžil aj primičnú sv. omšu, sme tak spoločne ďakovali za dar života, ktorý

si Pán Boh povolal do služby vo svojej vinici.

P. S. Viac o pátrovi Petrovi Dikošovi si môžete prečítať v predošlom čísle našich novín (č. 3/2017, vyšlo v júni), konkrétne v rubrike Osobnosti Terchovej.

-zaj-

Foto – František MUCHA

Páter Pavol Kruták, SVD, jubiluje

Dňa 28. septembra 2017 sa dožil pekného životného jubilea, šesťdesiatich rokov, páter **Pavol Kruták**, ktorý bol v rokoch 2010 až 2016 správcom našej farnosti. Od mája 2016 pôsobí ako provinciál rehole verbistov v Nitre – Kalvárii. V mene terchovských farníkov a obyvateľov, ako aj redakcie našich novín chceme milému jubilantovi do ďalších rokov zo srdca zavinšovať pevné zdravie, hojnosť Božích milostí a trvalú ochranu nebeskej Matky v misijnej službe cirkvi. Zároveň ďakujeme pátrovi Pavlovi za jeho požehnané pôsobenie medzi nami v Terchovej.

-red-

Kaplnky a kríže v Terchovskej krajine (II.)

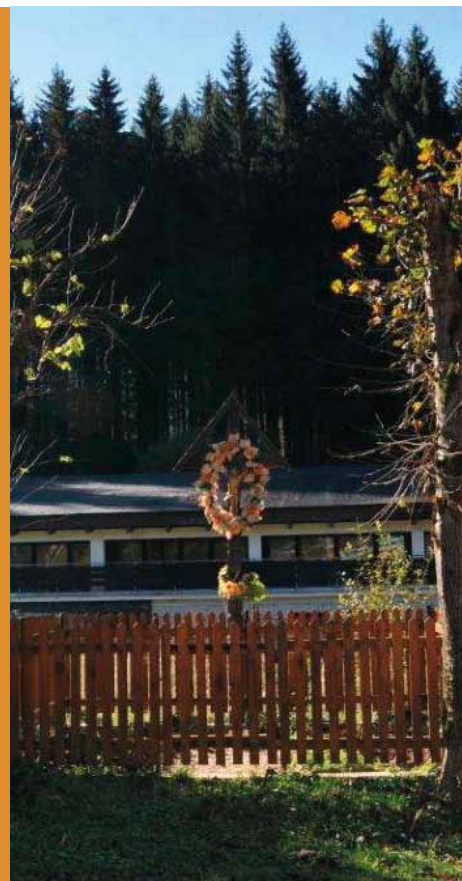
Kaplnky, kríže – Božie muky, sochy svätých sú hojne rozosiate po celom terchovskom chotári. Popri cestách, v osadách, na kopcoch, pri domoch... Dodávajú miestam, na ktorých sa nachádzajú, ďalší rozmer. Ten človek pochopí, až keď sa na tom mieste zastaví, zamyslí, porozhliada a pomodlí. Tak ako zbožný terchovský umelec, ktorý v priebehu storočí roztrúsil svoje kamenné, drevené i železné artefakty po Terchovskej krajine, aby vydal svedectvo o sebe a dobe, v ktorej žil, a zanechal posolstvo pre súčasnosť. Preto sme sa rozhodli na stránkach našich novín mapovať a približovať tieto zaujímavé miesta ako príspevok k lepšej orientácii a poznaniu miestnej – terchovskej histórie. V tomto čísle si bližšie predstavíme drevený kríž s vyrezaným ornamentom v osade Štefanová. Za informácie o kríži chcem poďakovať Jánovi Hanuliakovi mladšiemu – Piliarovi, ktorý

v osade býva. Informácie má od viacerých obyvateľov, najmä svojej mamy Márie. Podstatné z nich vyberám:

„Kríž sa nachádza v dolnej časti osady. Presný dátum postavenia prvého kríža a ani dôvod sa nezachoval. Podľa najstarších občanov osady je kríž postavený na mieste, kde sa pochovali vojaci padlí v bojoch počas 2. svetovej vojny (cez Štefanovú prechádzal front). Nie je to však nijako podložené dokumentmi. Pravdepodobnejšie je, že sa pri ňom konali bohoslužby a tiež modlilo, keďže kedysi neboli také možnosti prepravy a obyvatelia nemohli chodiť častejšie do dediny do kostola. Najmä v októbri, ktorý je každoročne mesiacom ružencovým. Poslednú rekonštrukciu urobil Ján Fondrk a o okolie kríža sa starajú obyvatelia osady Štefanová.“

Spracoval **Marián ZAJAC**

Foto – František MUCHA

Tomáš Baleja, SVD, zložil doživotné rehoľné sľuby

Náš rodák **Tomáš Baleja** zložil 8. septembra 2017, počas svätej omše o 10.00 hod. v Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Nitre na Kalvárii, doživotné rehoľné sľuby. Na tejto významnej udalosti v Tomášovom živote sa okrem jeho najbližšej rodiny zúčastnili aj početní terchovskí farníci, ktorí mu v modlitbách vyprosujú hojnosť darov Ducha Svätého a stálu ochranu od našej nebeskej Matky.

Dňa 14. októbra 2017 o 10:00 hod. v Kostole sv. Arnolda Janssena v Bratislave prijme Tomáš Baleja z Božej milosti posvätný rád diakonátu. Pamätajme naňho vo svojich modlitbách. „Nech žije Svätý Trojjediný Boh v našich srdciach i v srdciach všetkých ľudí.“

-zaj-

Fotoarchív – Tomáš BALEJA

Dňa 29. októbra 2017 o 12.00 hod. sa uskutoční kultúrne podujatie venované našim spoluobčanom nad 65 rokov a to pri príležitosti **Mesiaca úcty k starším**. Stretnutie dôchodcov sa bude konať v RIC TERCHOVEC pod záštitou sociálnej komisie pri Obecnom zastupiteľstve Terchová.

SPOMIENKA

*Kto žije v srdciach druhých,
nikdy nezomiera.*

Dňa 5. augusta 2017 nás navždy opustil vo veku 76 rokov

MUDr. František CHUDEJ

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, známym, susedom, futbalistom a poľovníkom, ktorí sa 9. augusta 2017 prišli rozlúčiť s naším otcom a taktiež ďakujeme za prejavenu sústrasť a kvetinové dary.

S úctou a láskou synovia Michal, Martin a Jakub

SPOMIENKA

*M a m a,
si pre nás neustále
najdrahší poklad náš.
Si spáta s nami navždy.
Kadiaľ ideme, Ty nás stále
sprevádzaš.
Ak sme v tiesni a bojíme sa
vykročiť vpred,
Ty v momente si pri nás
neuveriteľne hneď.*

Dňa 17. októbra 2017 uplynie už 10 rokov, čo nás navždy opustila naša milovaná mama

Mgr. Anastázia JANIČÍKOVÁ z Terchovej

S láskou a úctou spomína celá rodina

POĎAKOVANIE

*Odišiel tíško, niet ho medzi
nami, ale v našich srdciach
žije spomienkami.*

S hlbokým žiaľom v srdci úprimne ďakujeme celej rodine, príbuzným, priateľom, kamarátom poľovníkom, susedom a pánovi farárovi za prejavy sústrasť, kvetinové dary, modlitby a účasť na poslednej rozlúčke s naším drahým manželom, otcom, starým otcom a svokrom

Františkom VALLOM

ktorý nás opustil 25. júla 2017 vo veku 63 rokov

S láskou a úctou spomína smútiaca rodina

SPOMIENKA

*Aj keď ste odišli a nie ste medzi nami,
v našich srdciach žijete a vždy budete s nami.*

V septembri 2017 sme si pripomenuli 10. výročie, čo nás navždy opustil náš otec, starý a prastarý otec

Justín VALLO

V júni 2017 sme si pripomenuli druhé výročie, čo nás navždy opustila naša mama, stará a prastará mama

Viktória VALLOVÁ

*Ďakujeme za tichú spomienku a modlitbu
všetkým, ktorí nezabudli.*

S láskou a úctou spomína celá rodina

SPOMIENKA

*S tichou spomienkou
k Tvojmu hrobu chodíme,
pri plamienku sviečky
sa za Teba modlíme.*

Dňa 10. augusta 2017 sme si pripomenuli prvé smutné výročie, čo nás navždy opustil náš milovaný otec, starý a prastarý otec a svokor

Václav HAJAS

z Terchovej

S láskou a úctou spomína celá rodina

SPOMIENKA

*„Čas plynie, roky ubiehajú,
ale krásne spomienky
v srdci zostávajú.“*

Dňa 24. septembra 2017 sme si pripomenuli, že je to už 10 rokov čo nás navždy opustila naša drahá mama, stará, prastará a praprarastará mama

Júlia PACVOŇOVÁ

*Kto ste ju poznali, venujte jej s nami
tichú spomienku a modlitbu.*

S láskou a úctou spomína smútiaca rodina

SPOMIENKA

*S láskou v srdci
spomínáme, ani na okamih
nezabúdame.*

Dňa 2. októbra 2017 si pripomínáme smutné 10. výročie tragickej smrti našej drahej

Evičky RYBÁROVEJ

*Ďakujeme všetkým, ktorí v modlitbách
pamätajú na našu dcéru Evičku.
S úctou a láskou smútiaca rodina*

Zľava: Ing. Pavol Krištofík, starosta obce Jozef Dávidík, Mgr. Miroslav Debnár

Cena Obce Terchová pre Ing. Pavla Krištofíka a RTVS

V rámci Jánošíkových dní sme 3. augusta 2017 na slávnostnom obecnom zastupiteľstve odovzdali Cenu Obce Terchová Ing. Pavlovi Krištofíkovi a RTVS, ktorú prevzal riaditeľ Banskobystrického štúdia Mgr. Miroslav Debnár

Ing. Pavol Krištofík

Narodil sa 7. augusta 1955 v Terchovej. Po absolvovaní základnej školy študoval v rokoch 1970–1974 na Strednej priemyselnej škole dopravnej vo Zvolene. Nasledovalo štúdium na Vysokej škole technickej v Košiciach, odkiaľ v roku 1975 prestúpil na Vysokú školu dopravnú v Žiline. Po jej úspešnom absolvovaní získal v roku 1979 titul inžinier. Už ako študent-brigádnik sa aktívne zapájal do rôznych letných aj

zimných podujatí, organizovaných v rodnej obci. Keď sa vrátil zo základnej vojenskej služby, nastúpil do Technických služieb Terchová, kde pracoval už pred vojenčinou.

Ako realizátor technického zabezpečenia dlhodobo participoval na kultúrnom, športovom a spoločenskom dianí v obci. V druhej polovici 80. rokov minulého storočia vykonával funkciu poslanca Miestneho národného výboru Terchová. Od jesene 1990 pôsobil štyri

roky ako zástupca starostu obce. V rokoch 1994–2002 bol starostom Terchovej; istý čas zastával aj post predsedu Združenia obcí Terchovskej doliny a iné funkcie.

Počas osemročného výkonu funkcie starostu zrealizoval viacero veľkých projektov. Na tomto mieste spomenieme aspoň rozsiahlu plynifikáciu obce, budovanie a rekonštrukciu vodovodnej siete, rekonštrukciu Kultúrneho domu Andreja Hlinku, či početné rekonštrukcie ciest a komunikácií. Významne sa tiež podieľal na príprave a realizácii rôznych podujatí.

Na základe Uznesenia Obecného zastupiteľstva Terchová č. 4/2017 zo dňa 25. mája 2017 je Ing. Pavlovi Krištofíkovi udelená Cena obce Terchová za dlhodobý prínos k všestrannému rozvoju Jánošíkovho kraja.

Rozhlas a televízia Slovenska

Vlani uplynulo deväťdesiat rokov od začiatku rozhlasového a šesťdesiat rokov od začiatku televízneho vysielania na Slovensku. Aj pri tejto príležitosti je na základe Uznesenia Obecného zastupiteľstva Terchová č. 4/2017 zo dňa 25. mája 2017 udelená Rozhlasu a televízii Slovenska Cena obce Terchová za dlhodobú všestrannú podporu a propagáciu ľudovej tradície, folklóru, kultúrnych a duchovných podujatí organizovaných v Jánošíkovom kraji. Osobitne treba vyzdvihnúť zásadný podiel Štúdia RTVS Banská Bystrica na systematickej, vysoko profesionálnej propagácii a prezentácii medzinárodného folklórneho festivalu Jánošíkove dni. Pevne veríme, že táto obojstranne prospešná spolupráca bude zdarne pokračovať aj naďalej.

**Texty odzneli na udeľovaní cien obce
3. 8. 2017**

Organizátori Cyrilometodských dní oceňovali

Zľava: Juraj Blanár, Stojan Lekoski

Terchovská delegácia pri odovzdávaní ocenenia trnavskému županovi T. Mikušovi

V utorok 4. júla 2017, v predvečer sviatku sv. Cyrila a Metoda, po liturgii sv. Jána Zlatoústeho, ktorú slúžil vладыka Peter Rusnák spolu s naším žilinským biskupom Tomášom Galisom, oceňovali organizátori Cyrilometodských dní osobnosti, ktoré sa významnou mierou pričinili o zveľaďovanie a šírenie cyrilo-metodského diela a jeho

dedičstva na Slovensku, vrátane kraja pod Rozsutcom.

Správca terchovskej farnosti páter Pavol Hudák, SVD, starosta Terchovej Jozef Dávidík a riaditeľ Miestneho kultúrneho strediska Rudolf Patrňciak odovzdali Cyrilo-metodskú knihu zo skla žilinskému županovi Jurajovi Blanárovi a macedónske

mu bibliografovi a prekladateľovi, žijúcemu na Slovensku, Stojanovi Lekoskemu. Ďalšiemu laureátovi, trnavskému županovi Tiborovi Mikušovi, bolo ocenenie organizátormi odovzdané 22. septembra 2017 v Trnave. Všetkým trom patrí naša úprimná vďaka.

-zaj-

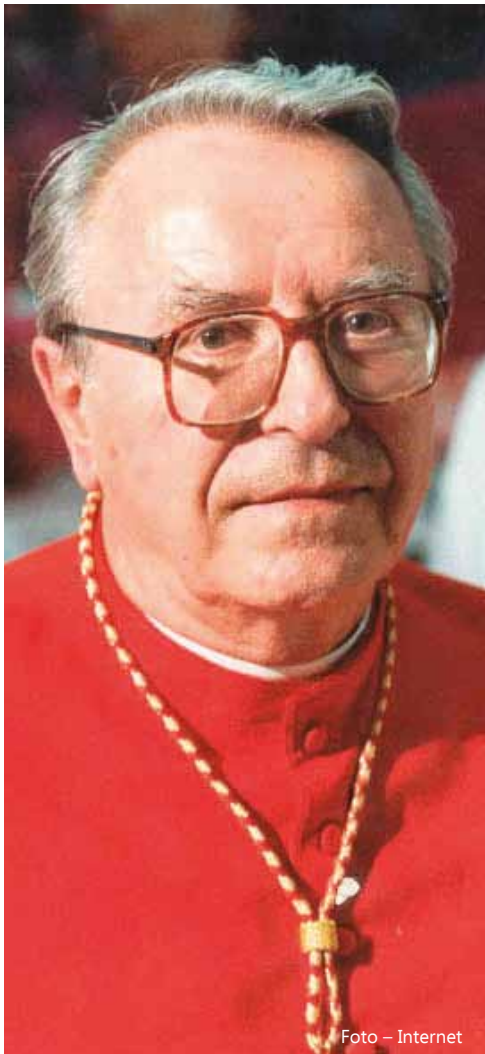

Foto – Internet

Čestné občianstvo Terchovej pre kardinála Korca prevzal jeho nástupca Mons. Viliam Judák

Pamätnú tabuľu kardinálovi odhalili Jozef Korec (synovec) a starosta obce Jozef Dávidík

Kardinál Korec je čestným občanom Terchovej

Osobnosť tohto vzácného človeka je výrazne spojená aj s našou obcou. Dňa 1. júla 1990 nechýbal na pamätných prvých Cyrilometodských dňoch v Terchovej. Celebroval vtedy slávnostnú svätú omšu v Kostole svätých Cyrila a Metoda – najväčšom na Slovensku zasvätenom solúnskym bratom. Okrem toho požehnal vrch Oravcove, miesto sviatočných

bohoslužieb na sviatok slovanských apoštolov, kde stojí Miléniový Cyrilometodský kríž, originálna Krížová cesta, ako i celé budúce dielo konané ku cti spolupatrónov Európy. Dňa 13. júla 2015 si kardinál Ján Chryzostom Korec prevzal v Nitre symbolickú Cyrilo-metodskú knihu zo skla. Ocenenie mu udelili organizátori Cyrilometodských dní v Terchovej.

Za všetko, čo kardinál Ján Chryzostom Korec urobil pre zachovanie, zveľadenie a šírenie duchovného a kultúrneho dedičstva na Slovensku, vrátane Jánošíkovho kraja, s vďakou odovzdáva Obecné zastupiteľstvo obce Terchová Čestné občianstvo in memoriam.

Text odznel pri odovzdaní čestného občianstva 2. 7. 2017

Manželia Krištofenci v spoločnosti sobášiačky poslankyne Moniky Lacúchovej a matrikárky Ivety Hanuliakovej

Pod'akovanie

Touto cestou by sme sa vám chceli poďakovať za splnenie nášho sna. Za perfektnú spoluprácu a najmä ochotu to s nami risknúť, aj keď počasie bolo nevyzpyateľné. Veľmi ste nás potešili a spoločné spomienky na Terchovú budú iba tie najkrajšie.

Pani matrikárka spravila skvelý dojem na všetkých zúčastnených nielen po profesionálnej, ale i po ľudskej stránke.

Radko a Lenka Krištofenci

VÝSTAVA JOZEFA MALÉHO

Umenie ako silný energetický náboj

Programovou súčasťou tohtoročných Cyrilometodských dní bola aj vernisáž výstavy nedávno zosnulého žilinského výtvarníka Jozefa Malého, ktorá sa konala v pondelok, 3. júla 2017 popoludní, v Terchovskej galérii umenia. Výstavu kresieb a malieb koncepčne (a precízne zároveň) pripravil Ivan Köhler, vstupnú reč, ktorú uverejňujeme v plnom znení, predniesol Peter Cabada.

Pri premýšľaní nad témou trvácnosti umeleckej výpovede v malbe či kresbe sa mi v pamäti vynorila myšlienka nášho veľkého básnika Milana Rúfusa. „Povedali sme si kedysi, že ľudské odpovede starnú rýchlejšie ako ľudské otázky. Môžeme iba dodať, že nie každá odpoveď starne rovnako a niektoré otázky nesú v sebe dimenziu človečenskej večnosti.“ Veru, kto by si neželal, aby jeho odpovede v tvorbe nezostarili rýchlo, ale pretrvali čas. A tak sa umelec, chtiac-nechtiac, podrobuje verejnej skúške času.

A ako je to v prípade Jozefa Malého? Najskôr si ho však v krátkosti predstavme. Jožko bol autodidakt, samouk. Študoval súkromne u maliarov Fera Kráľa a Štefana Čapku. Žil a tvoril v Žiline. Venoval sa malbe, kresbe, grafike, objektom a kombinovaným technikám. Svoju tvorbu prezentoval na viacerých kolektívnych výstavách v Poľsku, Čechách a, samozrejme, na Slovensku. Bol jedným z najosbitejších členov Združenia výtvarných umelcov stredného Slovenska a Umeleckej besedy slovenskej. Najviac prezentácií mal v Žiline, pričom jeho prvá samostatná výstava sa konala roku 2009 v Považskej galérii umenia. Žiaľ, svojej výstavy tu – v Terchovskej galérii umenia – sa už nedožil. Zomrel 28. apríla 2017 vo veku 59 rokov...

Vysoký stupeň citovej zaujatosti

V úvode som naznačil niečo o podrobnostiach sa umelca verejnej skúške času. Osobne

som presvedčený, že výstava Jozefa Malého potvrdzuje, že tvorca v tejto pomyselnéj skúške obstál. Výtvarníckove maľby a kresby možno vnímať nielen ako správy o vnútornom individuálnom svete, ale i ako nadčasové správy o živote videnom a prežitom optikou vysokého stupňa citovej zaujatosti. Na druhej strane získaná životná skúsenosť autorovi umožňovala vnímať poznanie, že čas nás má vo svojej moci a často to dáva ľuďom nemilosrdne najavo. Keďže udalosti so železnou pravidelnosťou zvyknú súčasníkov zastihnúť nepripravených, máme zúfalý pocit, že sme odsúdení na to, aby sme ku všetkému zásadnému prichádzali s oneskorením. Ako by sme sa stále len oneskorovali, akoby sme boli príliš pomalí. Časť tvorby Jozefa Malého v značnej miere korešponduje s touto nelichotivou vizitkou nášho ultramoderného času. Veru, ťažko sa je dnešnému človeku rozhodnúť na križovatke, kde jedna cesta vedie k zúfalstvu a beznádej, druhá k sebazničeniu...

Prejdime však, aspoň v stručnosti, aj k estetickému vnímaniu vystavených diel Jozefa Malého. Ich pozornejšia recepcia nás totiž môže nasmerovať k úvahám o pôsobení takzvanej umeleckej reči. Pomôžeme si porovnaním poézie a výtvarného umenia. Kým poézia je mentálna maľba preložená do slov, výtvarné umenie je tou istou mentálnou maľbou, ktorá ale nepotrebuje preklad. Prenáša sa bez zmeny, pričom v určitej situácii sa môže stať

halucináciou. Tieto slová možno pokojne aplikovať i na tvorbu Jozefa Malého, ktorý uvažoval o prepájaní umeleckých žánrov.

Epilóg

Celková pôsobivosť a presvedčivosť výtvarného diela Jozefa Malého spočívala v neakcentovaní zbytočných efektov a lacnej exhibície ťažkých kalibrov. Hoci rád a často tiež experimentoval, snažil sa byť na pozadí všadeprítomnej deštrukcie starého hodnotového systému korektný a tradičný zároveň. Napriek všetkému si dokázal uchovať vlastný vnútorný čas, rytmus, respektíve nenechal si lacným dneškom pôžitkársky vnútiť tempo, ktoré pozná iba „tu a teraz“, bez pamäti, reminiscencií, zážitkov a očakávaní. Preto z jeho malieb a kresieb vyžaruje taký silný energetický náboj, ktorý vtáhuje diváka do svojho sveta a rozvibruje naše vnútro.

Peter CABADA

Foto – František MUCHA

PODARILO SA ĎALŠIE DOBRÉ DIELO

Cyrlometodské dni a vlastenectvo mladých

Dlhodobo voláme po prebúdzaní prirodzeného vlastenectva, hrdosti na odkaz predkov, na obec, mesto a či región – v mladých ľuďoch. Hľadáme cestičky a motivácie, skúšame „eventy“ (a či po slovensky, voľne povedané, „zvláštne príležitosti“), ako toto naplniť.

Vždy, keď prídeme do Terchovej v objatí Malej Fatry, uvedomím si, aké je to vlastne jednoduché.

Stačí vedome a kontinuálne udržiavať tradíciu, dajme tomu cez čoraz (konečne!) žiadanejšie folklórne prejavy, hladinu znalostí (podporovanú hoci záujmovou činnosťou) a vieru (generácií). Potom stretávate prirodzene sebavedomé deti a mladých ľudí (hoci aj v krojoch), ktorí vedia (v pravom slova zmysle a nie v módné nadužívanom „paškville“ tohto slova), kam patria a čo chcú. Doma a nie hocikde vo svete...

To „len“ na margo štátneho sviatku venovaného svätým Cyrilovi a Metodovi, počas ktorého sme opäť vyššie uvedené skutočnosti mohli radostne konštatovať v rodisku Juraja Jánošíka. Z pohľadu dlhodobej aktuálnosti vieme o tom, že Terchová je úzko spätá s odkazom a pripomínaním si spolupatrónov Európy. Ako dôkaz predchádzajúceho tvrdenia stačí uviesť, že už v roku 1990 bola vôbec prvým miestom na území

vtedajšieho Česko-Slovenska, kde sa uskutočnili Cyrilometodské dni! A tunajší rímskokatolícky kostol je najväčším chrámom u nás, zasväteným solúnskym bratom. Alebo, ako hovorí riaditeľ Miestneho kultúrneho strediska v Terchovej Rudolf Patrňiak: „Prišli sme s myšlienkou, že si chceme sviatok uctiť, udržať, rozvíjať a zveľadovať. Chýbal nám typ podujatia, ktorý by naplňal a sýtil dušu. Bola tu silná skupina organizátorov na farskom úrade, obecnom úrade a kultúrnom stredisku, ktorí sa dali dohromady...“

Podujatie prerastá Terchovú a Slovensko

V dňoch 2. – 5. júla 2017 sa uskutočnil už 28. ročník tohto širokospektrálneho podujatia. Organizátori si pripomenuli aj odkaz ďalšieho významného muža viery a jej šírenia – kardinála Jána Chryzostoma Korca. Ten ako nitriansky biskup bol hlavným celebrantom omše na prvom ročníku CMD. V nedeľu 2. júla odhalil a posvätil jeho pamätnú tabuľu na budove kostola súčasny

nitriansky biskup Viliam Judák. Aj udeľením čestného občianstva in memoriam sa rozhodli Terhovci poďakovať kardinálovi Korcovi za dielo, ktoré naplňajú podnes.

Program CMD bol bohatou kyticou podujatí a vyvrcholil počas štátneho sviatku. Viac ako symbolickou bodkou bola procesia veriacich a slávnostná Cyrilo-metodská svätá omša na vrchu Oravcove. Celebroval ju generálny vikár Žilinskej diecézy Marek Hriadel a koncebroval macedónsky biskup Kiro Stojanov. Opäť Rudolf Patrňiak: „Cyrilometodské dni prehĺbili vzťahy, prestajú Terchovú a Slovensko. Máme návštevy z Česka, Poľska, Macedónska, čo nás teší a povzbudzuje. Skopský biskup priniesol relikvie sv. Klimenta Ochridského, ktoré boli vystavené, a veriaci si ich uctili.“

Ďalšie dobré dielo sa podarilo. A čo budúcnosť? V Terchovej s radosťou budú nachádzať obetavých pokračovateľov, ktorí pochopia poslanstvo solúnskych bratov a budú pokračovať v orbe na pomyselnej národa roli dedičnej. Aj v posilňovaní prirodzeného vlastenectva a hrdosti na predkov a ich odkaz medzi najmladšími pokračovateľmi rodu.

Igor VÁLEK

Foto – Igor VÁLEK,
František MUCHA, Milan KOSEC

Tohtoročná sv. omša na vrchu Oravcove, biskup Kiro Stojanov počas homílie

Relikvie sv. Klimenta Ochridského z Ochridu

Vytvorili sme slovenský rekord v tleskaní

Počas nedávno skončeného jubilejného 55. ročníka Jánošíkových dní v Terchovej sme chceli prekonať slovenský rekord v najväčšom počte spoločne hrajúcich muzikantov na klávesovej harmonike v rámci folklórneho podujatia.

Vo festivalovom stane sa zišlo a spoločne si zahrlo nakoniec iba 61 akordeonistov. Neprekonali sme tak desaťročný rekord z Rajeckých Teplíc, ktorý vytvorilo 101 hráčov na klávesovú harmoniku.

Po neúspešnom pokuse navrhol komi-sár Knihy slovenských rekordov Igor Svítok prítomným divákom, aby zatlieskali organizátorom i akordeonistom dlhšie ako tri minúty, čím by vytvorili ustanovujúci rekord v najdlhšom potlesku venovanom účinkujúcim. To sa nakoniec spoločnými silami podarilo a ľudia svojím vyše 10-minútovým potleskom ustanovili slovenský rekord, ktorý má od soboty 5. augusta 2017 hodnotu 10 minút a 13 sekúnd. Úprimne za to všetkým ďakujeme.

Pripomeňme, že vlni sa nám v rámci Jánošíkových dní podarilo pokoriť slovenský rekord v hre na heligónku, keď sa na jednom pódiu zišlo a zahrlo si dovedna 227 heligónkárov.

-red-

V dňoch 22. a 23. júla 2017 sa konali v mestečku ZATOR neďaleko Krakova **Terchovské dni v Zatore**, na ktorých

našu obec reprezentovali FS CHOTÁR pod vedením Veroniky Hajasovej, NEBESKÁ MUZIKA a Paľo Cabadaj.

Dňa 2. septembra 2017 sa uskutočnil 2. ročník memoriálu **Jožka MAJERČÍKA** vo Veľkom Borovom, ktorý organizovalo AIA Centrum Viliam Ján Gruska. Na memoriáli nechýbali ani Terchovci – Ján Miho, František Mucha, L'H Tlacháčovcov a zlatý slávik Marek Dikoš.

Terchová očami návštevníka

Foto – František MUCHA

Vážení priatelia, milovníci ľudového folklóru!

Na jubilejnom 55. ročníku Jánošíkových dní v Terchovej nepadol len jeden rekord v dĺžke tleskania za výkon, ako to bolo pri hraní na „pianofku“. Už vo štvrtok (3. augusta) na obecnom zastupiteľstve som mal tušenie, že toho bude neúrekom. V ten istý deň padol rekord v dĺžke trvania potlesku pre človeka, ktorý povzniesol slovenský ľudový poklad až do nebies. Folklor sa mu stal celoživotným dielom a svojou prácou nám zanechal nevyčísliteľný poklad. Potlesk, ktorý zožal na konci programu venovaného jeho krásnemu životnému jubileu, 90. rokov, mi znie v ušiach stále. Je to svetový rekord! Ďakujeme, pán Ondrej Demo.

Druhý rekord v tleskaní bol vytvorený na vernisáži výstavy jubilujúceho Ferka Muchu pri príležitosti jeho 70. narodenín. Pred očami nás všetkých, čo sme tam boli, namaľoval Petra Sagana rýchlejšie, ako on sám prišiel do cieľa... Pre mňa to bol nezabudnuteľný zážitok; nádherné diela a krásna pieseň od dcéry, v sprievode súrodencov Patrnciakovcov, vliali slzy radosti a dojatia.

Tretí rekord v tleskaní sa zrodil v šapito pri vystúpení FSS Čemerňanka, FS Lidovec a jubilujúcich Hnojňanov z Mihaľovec, ktorí v tomto roku oslavujú 40. výročie svojho vzniku. Potlesk po vystúpení Hnojňanov nemal konca. Ďakovný list, ktorý nám odovzdal osobne pán Peter Cabadaj, šéfdramaturg Jánošíkových dní, nás všetkých dojal k slzám. Ďakujeme!

Štvrtý rekord padol v rámci nádherného sobotného večerného galaprogramu, ktorého záver patrilo Terchovskému symfonickému orchestru pod vedením Ruda Patrnciaka.

Vážení jubilanti! Tieto riadky vám píše tiež jubilant, ktorý chodí spievať do Terchovej už 17 rokov. Jubilujúci festival

Jánošíkove dni bol krásny darček k mojim narodeninám. Ďakujem!

Michal KLIMA

Terchová je nielen rodiskom legendárneho Juraja Jánošíka, ale aj môjho otca, ktorý sa narodil v Hornej Tižine v osade Káčerovci. Od malička ma tam vodili na prázdniny starí rodičia a od tej doby mi utkvela v pamäti krása Terchovej a jej okolia. Musím sa priznať, že ma to fascinuje neustále.

Niektorí ľudia mi hovorili: „Čo je v Terchovej takého, že tam toľko rokov chodíš? Veď je tam stále to isté.“ Ale človek, keď si všíma prírodu a jej detaily, vidí, ako sa z roka na rok mení; tak, ako aj ľudia.

Ja, čo chodím do Terchovej pravidelne, som spoznal veľa obyvateľov a myslím si, že tu žijú dobrí, srdeční, pracovití, ale najmä veriaci ľudia. Avšak, ako v každej dedine, sú tu aj tí druhí...

Mňa ale Terchová očarila nielen svojou krásou a ľuďmi, ale tiež dobíjaním duševnej energie. To vám môže potvrdiť aj moja manželka, s ktorou sem chodíme niekoľkokrát do roka. Ale už stačilo chvály. Mám totiž i negatívne spomienky. Napríklad, keď som chodil za ujom „do Káčerov“, cesta tam bola strašná. Pýtal som sa jedného lesníka, keď po onej ceste zväžali drevo, či by nemohli tie diery aspoň zasypať. Odpovedal mi, aby som si kúpil auto do terénu. Tak som mu len poďakoval.... Ďalším negatívom sú, podľa mňa, niektoré prehnité lavičky v amfiteátri.

Napriek zopár negatívam je pre mňa Terchová zdrojom nevyčerpatelnej energie, ktorú táto obec dodáva všetkým návštevníkom. Práve preto sa sem dlhodobo, rok čo rok, vracajúc.

Jozef Plaštiak

Milá Irenka!

Som Tvoja spolužiačka zo SEŠ Poprad. Pozerala som v TV NOE Jánošíkove dni 2017 v Terchovej, a tak som si spomenula na Teba. Že to je tam blízko Teba, že sa možno na Teba aj pozerám. Bolo to niečo krásne. Nevieam, celé celučičké som to asi nevidela, ale videla som dosť. Irenka, môžeš byť hrdá na svojich rodákov – vašich ľudí. Sú šikovní! Mne sa všetko veľmi páčilo, bolo to krásne!!!

Ak niektorých osobne poznáš, poďakuj im. Ďakujem za tú krásu aj touto cestou. Nakoniec program sprijemnil dáždik. Asi tiež ďakoval...

Marika

Poďakovanie organizátorom Jánošíkových dní 2017

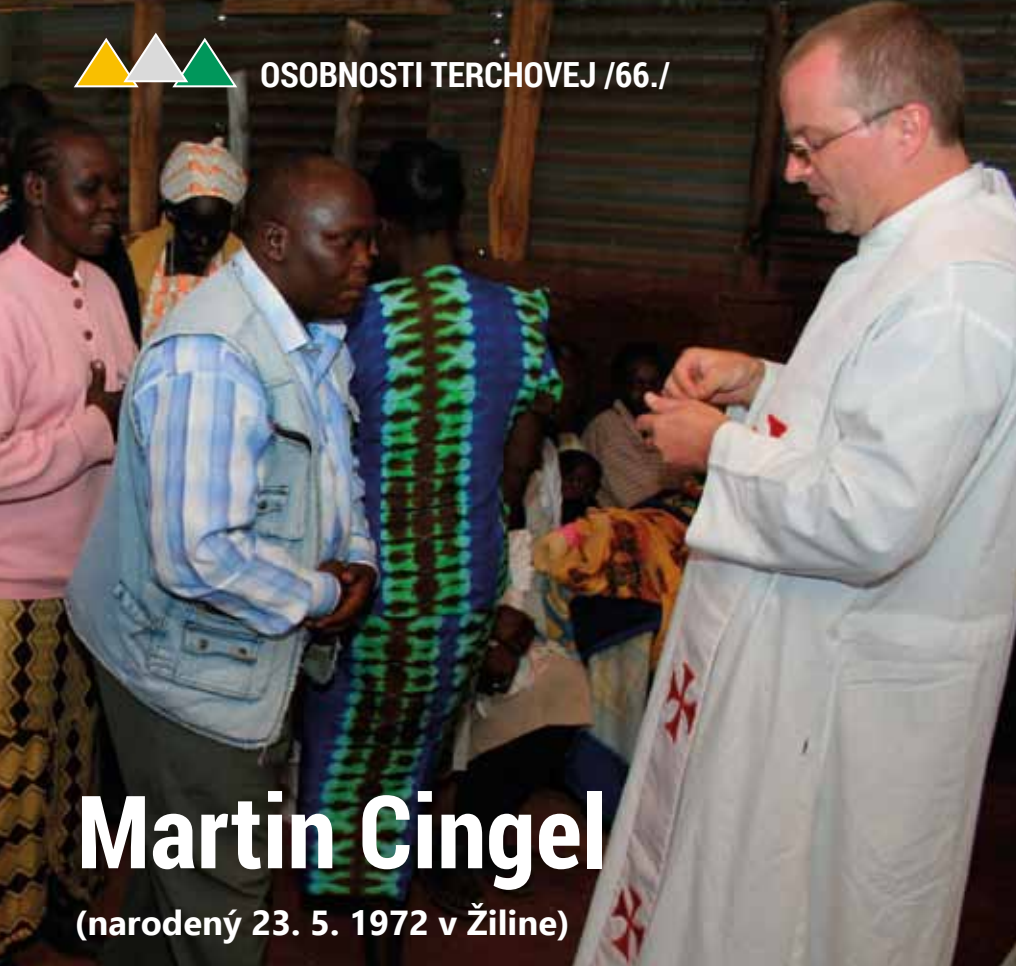
Ďakujeme vám za pozvanie na Jánošíkove dni 2017, počas ktorých sme sa mohli predstaviť piesňami a tancami z nášho regiónu.

Počasie bolo vynikajúce a najmä program bol perfektný!

Klobúk dolu pred vašou prácou a určite dlhou drinou s prípravou a zorganizovaním takého veľkého a krásneho „pre nás zážitku“, aký predviedol ne jeden súbor. Záver večerného programu mi od dojatia tisol slzy do očí a zimomriavky behali po chrbte. Konečne sme sa cítili ako praví Slováci!

Želáme celému organizačnému tímu veľa úspechov pri realizácii jedinečných (nielen) kultúrno-folklorných akcií v Terchovej.

**Júlia VARGOVÁ
a celý DaMFS Matičiarik
z Nových Zámkov**

Martin Cingel

(narodený 23. 5. 1972 v Žiline)

Od konca roku 2005 uverejňujeme na stránkach obecných novín stručné profily výrazných postáv Terchovej. Pri ich publikovaní uplatňujeme princíp časového hľadiska – od 17. storočia až dodnes. V poradí šesťdesiatou šiestou osobnosťou v rámci nášho dlhodobého seriálu je páter Martin Cingel, Spoločnosť Božieho Slova (SVD). Autorovi medailónu pri zabezpečovaní podkladových materiálov pomohol Marián Zajac.

katolícky kňaz

Pred niekoľkými mesiacmi sme na tomto mieste uviedli, že koniec osemdesiatych a celé deväťdesiate roky 20. storočia boli v Terchovej výnimočné z pohľadu záujmu mladých chlapcov o kňazstvo. Zrejme nenájdeme na Slovensku či dokonca v stredoeurópskom priestore porovnateľnú obec, z ktorej vzišlo v tom období toľko duchovných povolání! Pod zjavným vplyvom charizmatického pátra (verbistu) Jozefa Šaba – vtedajšieho správcu miestnej farnosti – rozšíril kňazské rady aj Martin Cingel.

Základnú školu vychodil v Terchovej (1978–1986), zmaturoval na Gymnáziu v Kysuckom Novom Meste (1990). V štúdiách ďalej pokračoval v Diecéznom seminári sv. Gorazda v Nitre (1990–1992), odkiaľ prestúpil do Spoločnosti Božieho Slova; noviciát a zloženie prvých sľubov absolvoval vo Vidinej (1992–1993). Vzápätí dokončil štúdium filozofie na jezuitskej škole Aloisiana v Bratislave (1993–1994, bakalár), v rokoch 1994–1999 úspešne zvládol magisterské teologické štúdium v Rakúsku (Missionshaus St. Gabriel, Hochschule), kde zložil večné sľuby a prijal diakonskú vysviacku. Nasledovala diakonská prax v rakúskom meste Hollabrunn a 8. mája 1999 kňazská vysviacka. Pred odchodom do Kene (október 2000) si v Londýne zdokonaľoval znalosť angličtiny.

Počas pôsobenia na africkom kontinente bol Martin Cingel kňazom (2001–2004), neskôr správcom Farnosti Ducha svätého v Langas, Eldoret (2004–2011), správcom Farnosti sv. Barnabáša v Kimumu, Eldoret, a asistentom na univerzite v Eldorete (2011–2017). Okrem rozsiahlej pastoračnej

činnosti významným spôsobom prispel k výstavbe miestnych kostolov, škôl, dievčenského internátu, systematicky pracoval s univerzitnou študentskou mládežou... Od roku 2009 bol členom provinčnej rady v Keni a členom konzultačnej rady miestneho biskupa, s profesorom Vladimírom Krčmérym spolupracoval na dôležitých rozvojových projektoch (Klinika sv. Alžbety, Rehabilitačné centrum pre dievčatá sv. Bakhity). V súčasnosti sa Martin Cingel venuje štúdiu talianskeho jazyka, respektíve štúdiu cirkevného práva v Ríme.

Na otázku, čo považuje za najväčší úspech v Keni, Martin Cingel pred piatimi rokmi odpovedal: „Najväčším úspechom bolo asi to, že som Keňu začal vnímať ako svoj vlastný domov. Teda nie to, čo som dosiahol projektmi vo farnostiach, ale že som sa ja zmenil a Keňu si urobil ako môj domov.“

Šéfredaktor terchovských novín Ján Miho pozná hlavného aktéra nášho rozprávania ešte z čias, keď ministroval v kostole sv. Cyrila a Metoda. „Stretávali sme sa v sarkristii, kde pravidelne zvykol utrúsiť vtípnú poznámku. Vždy som obdivoval jeho nadhľad a schopnosť šíriť okolo seba dobrú náladu. Čo je obdivuhodné, tak to je pôsobenie v Keni, kde i napriek mimoriadne ťažkým podmienkam dokázal vybudovať krásne misijné dielo. Myslím si, že môžeme byť právom hrdí na nášho rodáka Martina.“

S veľkým potešením a hrdosťou konštatujeme, že páter Martin Cingel má blízky vzťah aj k novinám, ktoré vychádzajú v jeho rodnej obci. Pri príležitosti štvrtstoročnice ich vzniku nám poslal z Kene tieto riadky: „Určite nebudem ďaleko od pravdy,

keď poviem, že Terchová patrí medzi najkrajšie miesta vo svete. Boh ju obdaril nádhernou prírodou, jedinečným folklórom, bohatou tradíciou a živou vierou. Noviny Terchová sú dnes po 25 rokoch neodmysliteľnou súčasťou a pokladom našej obce; sú kronikou histórie i súčasného diania v Jánošíkovom kraji. Ako rodák z Terchovej som veľmi vďačný všetkým, ktorí sa neúnavne spolupodieľajú a podporujú túto nádhernú tradíciu, nazývanú Noviny Terchová. Tie nás informujú, potešujú ducha a zároveň spájajú s naším rodiskom. Hoci som v africkej Keni tisíce kilometrov vzdialený, práve cez noviny som akoby opäť doma, spojený so všetkými a všetkým, čo sa v Terchovej deje. Do ďalších 25 rokov želim našim novinám veľa úspechov a dobrých nápadov, aby boli i naďalej šíriteľom morálnych, kultúrnych a duchovných hodnôt, ktoré obec Terchová ponúka svojim daniám a životom.“ (2015)

Pred niekoľkými mesiacmi oslávil Martin Cingel „polookrúhle“ štyridsiate piate narodeniny. Hoci so značným oneskorením, ale o to srdečnejšie mu vinšujeme do ďalších liet hojnosť Božích milostí a pevné zdravie pri naplňaní svojho šľachetného poslania.

Ad multos annos, milý Martin!

Peter CABADAJ

Literatúra: Miho ml., J.: Keňu vnímam ako svoj domov. Rozhovor s pátrom Martinom Cingelom. In: Terchová, roč. 23, 2012, č. 5–6, s. 8–9; Miho ml., J.: S dvoma domovmi v srdci. Rozhovor s pátrom Martinom Cingelom. In: Terchová, roč. 27, 2015, č. 1, s. 8–9; Životopis Martina Cingela. Rukopis, 2017.

Konzulárne slávnosti v Lyone

Na lyonskom námestí Bellecour bol prvý letný víkend venovaný v poradí už 26. ročníku úspešných Konzulárnych slávností (29. 6. – 2. 7. 2017). Tento rok sa na nich prezentovalo 51 krajín a i napriek prísny bezpečnostným opatreniam prilákali okolo 42 000 návštevníkov.

Na podujatí malo po ročnej odmlke opäť zastúpenie aj Slovensko. Pod záštitou honorárneho konzula Slovenskej republiky Menyherta Kocsisa, podpredsedu Žilinského samosprávneho kraja Jozefa Štrbu, riaditeľa Slovenského inštitútu v Paríži Daniela Jurkoviča a vďaka horlivosti miestneho občianskeho združenia SLOVAKLYON sa prezentovalo Slovensko v tom najlepšom svetle.

Náš stánok sa už z diaľky vynímal typickým čičmianskym vzorom a lákal návštevníkov rytmickou folklórnou hudbou v podaní pánov muzikantov z terchovskej Ťažkej muziky.

Konzulárne slávnosti boli rozdelené na dve časti. Prvá, oficiálna časť bola pre verejnosť uzavretá. Stretli sa na nej delegácie veľvyslancov a konzulov z 51 krajín. Po úvodnom príhovore bol každý stánok osobitne privítaný zástupcami mestského zastupiteľstva. Slovenská delegácia bola milo prevkapaná vedomosťami, ktoré mali zástupcovia radnice o našej krásnej krajine. Druhá časť Konzulárnych slávností bola určená najmä širokej verejnosti.

O slovenský stánok bol veľký záujem. Informovali sme návštevníkov o možnostiach prepravy na Slovensko, o našich turistických destináciách, odpovedali sme na

množstvo individuálnych otázok. Ponúkli sme záujemcov, tak ako sa to už u nás patrí, síce nie chlebom a soľou, ale makovým koláčom a kofolou. Chute najprv prevkapili, ale nakoniec sa všetci zhodli, že je to dobré.

Počas Konzulárnych slávností dostala priestor na hlavnom pódium aj Ťažká muzika z Terchovej, ktorá pre lyonské publikum odohrala krátky koncert. Vďaka jej vystúpeniu sa pri našom stánku zastavili aj iné zahraničné telesá a v priebehu pár minút si pripravili pre prevkapaných návštevníkov spoločné zaujímavé predstavenie. Viete si predstaviť zlúčenie typickej čínskej folklórnej hudby, alebo hlučnej tuniskej kapely s našou pravou terchovskou muzikou?

Počas Konzulárnych slávností sa uskutočnili viaceré rokovania za účelom ďalšej spolupráce medzi Žilinským samosprávnym krajom a Lyonským krajom.

Katarina CHAPUIS

DO VAŠEJ POZORNOSTI

Nástenný kalendár s terchovskými muzikantmi

Varínska tlačiareň pripravuje na vydanie nástenný kalendár na rok 2018 s názvom Nežijúce legendy terchovskej muziky na obrazoch Františka Muchu. Obsahovú časť kalendára budú tvoriť výtvarné portréty (olejomalby) dvanásťich nežijúcich terchovských muzikantov: Ondreja Bobáňa, Silvestra Bobáňa, Štefana Brežného, Jozefa Holúbka, Adama Chovanca, Jozefa Laceka, Matúša Podkopčana, Jána Poliačka, Jozefa Rogoňa, Vincenta Rybára, Adama Struhárňanského a Jozefa Struhárňanského. V kalendári je tiež uverejnený nasledujúci text Petra Cabadaja.

Okolité svet začal vnímať terchovskú muziku niekedy na prahu deväťdesiatych rokov 19. storočia. Podľa dostupných prameňov vznikla v osade Kvočkovia. Neskôr sa zásluhou početných muzikantských rodov rozšírila do susedných obcí i mnohých kútov Slovenska. Z rôznych výskumov vieme, že takmer každá terchovská osada mala kedysi svoju vlastnú muziku s charakteristickým repertoárom aj interpretačným štýlom. Nie je teda nijaká náhoda, že viacerí odborníci považujú Terchovú za miesto s najväčšou koncentráciou hudobníkov na malom priestore. „Klasickú drevenú trojku“ (prvé husle, kontra, basička – dvojstrunová basa s autentickým drsným zvukom) postupne doplnili druhé husle, ktoré hrajú takzvaný „terc“.

Od decembra 2013 je prvok Terchovská muzika zapísaný v Reprezentatívnom zozname nehmotného kultúrneho dedičstva

ľudstva UNESCO. Na tomto výnimočnom svetovom úspechu majú dôležitý podiel všetky generácie terchovských hudcov, ktorí v rôznych historických obdobiach rozvíjali, propagovali a šírili dobré meno „nebeskej muziky“. Do pomyslenej galérie významných muzikantov patrí tiež čerstvý sedemdesiatnik František Mucha, ktorý sa v ostatných troch desaťročiach intenzívne venuje aj výtvarnému umeniu. Osobitnú kategóriu v rámci jeho maliarskej činnosti predstavujú portréty terchovských muzikantov a nositeľov jedinečnej ľudovej tradície rodného Jánošíkovho kraja. Dvanásť výtvarných podobizní nežijúcich legend terchovskej muziky tvorí obsah tohto nástenného kalendára, ktorý je poklonou, prejavom obdivu, úcty a vďaky našim predchodcom.

Peter CABADAJ

František Mucha: Ondrej Bobáň (olej, 1985)

Poznámka: Touto cestou vyslovujeme veľké poďakovanie nášmu dlhoročnému priateľovi a podporovateľovi Jaroslavovi Buchtovi, ktorý inicioval a finančne zabezpečuje vydanie kalendára. Kalendár je možné objednať si aj s dotlačou názvu a loga firmy objednávajúcej organizácie.

Tento kalendár si môžete objednať na adrese: **Varínska tlačiareň/Elektro AB s.r.o, Fatranská 1060, 013 03 Varín, tel. č. 0903 832 695 e-mail: jaroslav@varinskatalciaren.sk www.varinskatalciaren.sk**

Pozdrav od Filipa Renča

MILÝM ČTENÁŘŮM
TERCHOVSKÝCH NOVÍN
POSÍLAM TENTO POZDRAV
Z NATAČENÍ ME' NOVÉ FILMOVÉ
KOMEDIE - „ZOUFALE' ŽENY
DĚLAJÍ
ZOUFALE' VĚCI“
KTEROU JSEM MOHL
NATAČET I VE VAŠEM
KOUZELNÉM A POZITIVNÍM
KRAJI.
VAŠ PŘÍTEL
Filip Renč
AUGUST 2017
TERCHOVA

Filip Renč spolupracuje s Jozefom Mičom

Zo života školy

Marek Dikoš z Terchovej – Zlatý Slávik Slovenska 2017

V dňoch 28. – 29. júna 2017 sa v Skalici uskutočnil 27. ročník celoštátnej spevákkej súťaže detí a mládeže v interpretácii slovenskej ľudovej piesne s názvom **SLÁVIK SLOVENSKA 2017**. NÁRODNÉ FINÁLOVÉ KOLO sa konalo pod záštitou garanta súťaže, slovenského operného speváka Petra Dvorského, a primátora mesta Skalica Ing. Ľudovíta Baráta.

MAREK DIKOŠ, žiak 3. ročníka ZŠ s MŠ A. F. Kollára v Terchovej, získal v tejto súťaži titul ZLATÝ SLÁVIK SLOVENSKA 2017 za prvé miesto v I. kategórii. Marek v celoštátnom finálovom kole obhájil víťazstvo zo školského, okresného a krajského kola Slávika Slovenska 2017. Vzorne reprezentoval Základnú školu s materskou školou A. F. Kollára Terchovej, obec

Terchovej a Žilinský kraj.

Na jednotlivé kolá ho pripravila a na klavíri sprevádzala učiteľka Zuzana Patrnčiaková. Hudobný sprievod v celoštátnom finálovom kole: Ľudová hudba FS Zobor z Nitry.

Na fotografii v strede: Marek Dikoš v spoločnosti Petra Dvorského, Zuzany Patrnčiakovej a Angely Vargicovej

Zľava: starosta obce Jozef Dávidík, Alexandra Ondrušová, riaditeľka školy Renáta Opalková, Miroslav Mažgút

Tak ako každoročne aj v závere školského roka 2016 / 2017 z rúk starostu obce Terchovej pána Jozefa Dávidíka prevzali ocenenie najlepší žiaci školy.

Cenu Adama Františka Kollára získali: **Alexandra Ondrušová IX.B, Miroslav Mažgút IX.B, Jana Lysičanová IX.C**
30. júna 2017 sa so ZŠ s MŠ A.F. Kollára

Terchovej rozlúčilo 43 našich deviatakov. Prajeme im šťastné vykročenie do ďalšej etapy ich života a len krásne spomienky na čas prežitý v základnej škole.

Základná škola s materskou školou Adama Františka Kollára Terchovej otvorila svoje brány pre všetky deti a žiakov 4. septembra 2017.

V materskej škole privítali 36 nových detí, na vstup do 1. ročníka základnej školy sa bude pripravovať 38 predškolákov, celkový počet detí navštevujúcich materskú školu je 115, deti sú rozdelené do siedmich tried.

Do školských lavíc sa po prvýkrát usadilo v troch prvých triedach 40 prváčikov. Do piateho ročníka nastúpilo 42 žiakov a deviaty ročník navštevuje 44 žiakov, celkovo v tomto školskom roku základnú školu navštevuje 392 žiakov.

Žiaci majú možnosť navštevovať aj školský klub detí v troch oddeleniach.

Všetkým deťom, žiakom a zamestnancom ZŠ s MŠ Adama Františka Kollára Terchovej želáme veľa úspechov v novom školskom roku.

Bohatým bral a chudobným dával

V rámci programu jubilejného 55. pokračovania Jánošíkových dní sme si pripomenuli aj pätnáste výročie úmrtia filmového dokumentaristu, režiséra, scenáristu, dramaturga, etnografa, teatrológa, vysokoškolského pedagóga a čestného občana Terchovej profesora Martina Slivku. Na premietnutí jeho filmov Terchovská muzika a Muchovci bola v kultúrnom dome osobne prítomná manželka Oľga Slivková, ktorá o niekoľko dní poslala tento pôsobivý článok.

Bohatým bral a chudobným dával. Tak vošiel do pamäti Juraj Jánošík nielen rohákom z Terchovej, ale celému slovenskému národu. Za spravodlivosť položil svoj mladý život, a keďže ju treba brániť stále, kým svet svetom stojí, ostáva jeho duch ďalej živý: v piesňach, povestiach, povahe národa, ale najmä v čarovnom horskom kraji pod Rozsutcom, kde sa narodil a vyrástol. „Duch miesta – genius loci“, tak to nazývali starí Rimania. Tu nás Jánošík víta aj dnes.

V horách severného Slovenska vyvierajú skoro všetky naše rieky. Podobné ľuďom, vychádzajú z lona matky; hory, najprv ako malé prameňe, ale spájajú sa s druhmi, naberajú silu, rastú a rozbiehajú sa do sveta. V kraji Jánošíka vyviera však ešte i osobitný, duchovný prameň – žriedlo živej vody, z ktorej čerpal aj on sám, keď začal vnímať svet a pocítil chlaskú túžbu zmeniť ho na lepší, spravodlivejší.

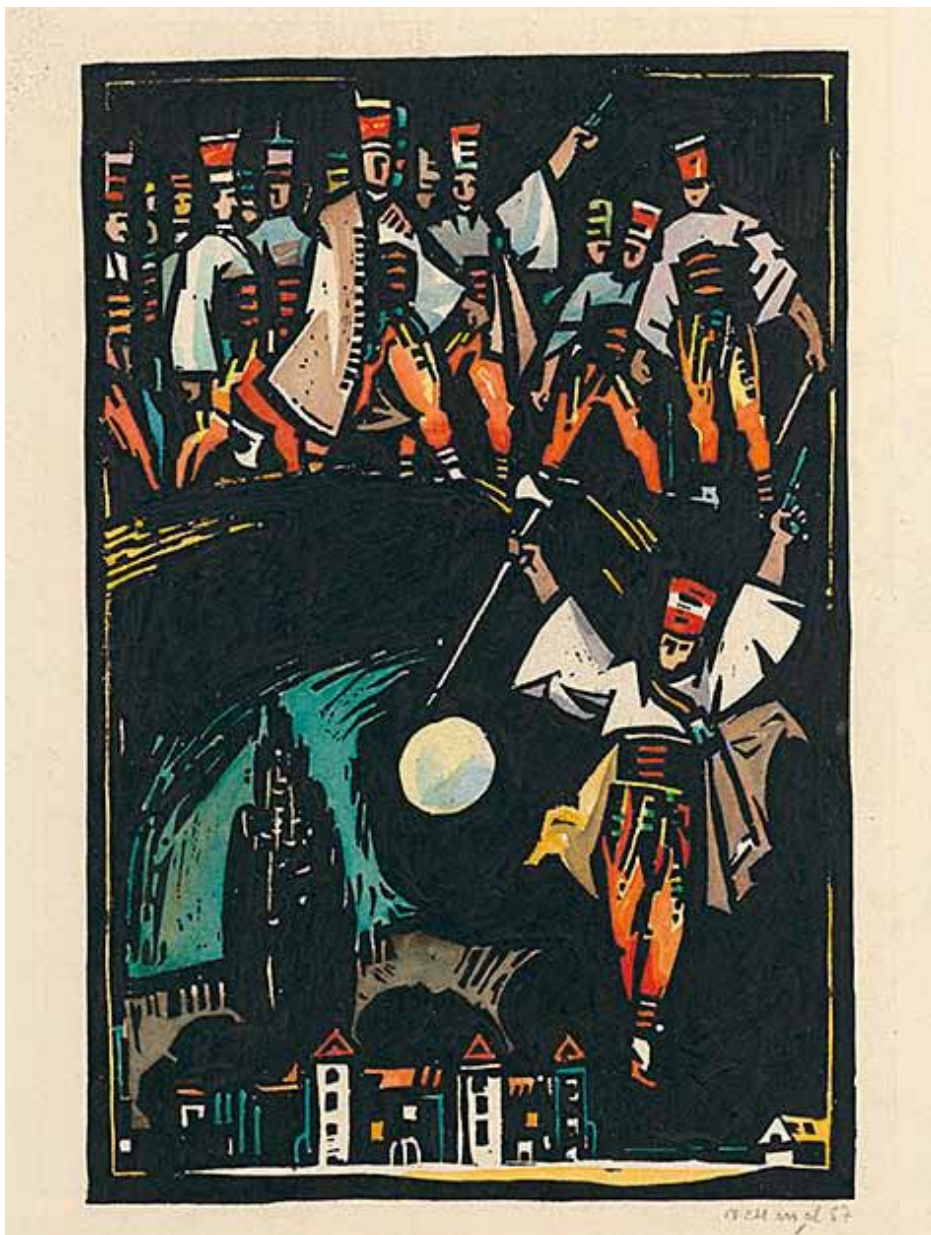
Tá živá voda, to sú terchovské piesne. Zdedené po predkoch, ktorí sa už z poľnej kolisky dívali do rozprávkovkej tváre sivých brál, ovenčených večne zelenými lesmi, i do menlivej oblohy nad nimi. Raz oslivo modrej

s bielymi barančekmi oblakov, inokedy zas hrozivo majestátnej, veštiacej skazu bles-

podmaňuje človeka: slobodou ďalekých priestorov neobmedzených umelými hranicami predpisov, ale rešpektujúcich prirodzené zákony dané Stvoriteľom.

V súlade s tým sú Terchovci ľudia silnej prirodzenej viery, ako tí drsní pastieri, ktorých spev anjelov privolal pokloniť sa nežnému Božstvu v jasličkách. Nie náhodou Terchová po každý raz očarila vianočným vystúpením v kompletnej zostave starých i mladých – s duchovným otcom na čele – v preplnenej Športovej hale na Pasienkoch komerčne chladnú Bratislavu. Doslova ju pokropila živou vodou svojho zbojníckeho prejavu, plného vrúcnej kresťanskej viery.

Za touto živou vodou, za obnovením svojej ľudskej identity pri stotožnení sa s prejavom tancu a spevu účinkujúcich ľudových súborov, prichádzajú do Terchovej už 55 rokov ľudia zblízka i zďaleka na folklórny festival Jánošíkove dni. Takisto aj na cyrilometodské oslavy v júli, keď si pripomíname vzájomné črty a spoločné korene kresťanskej i národnej kultúry Slovanstva, tejto mohutnej sily, ktorá spoluvytvorila a udržiaava duchovnú identitu Európy. Už len tá samotná výdrž, 55 rokov nadšeného rozdávanie svojej jedinečnosti národu i svetu (terchovská muzika je zapísaná do zoznamu svetového kultúrneho dedičstva ľudstva), si zaslúži obdiv a úprimné želanie, aby to žriedlo živej vody, ochutenej zbojníckou odvahou odplavovať nánosy umelých foriem vývoja, nikdy nevyschlo. Povzbudivo to vyjadruje pesnička zo susednej goralskej oblasti, prebásnená do slovenčiny: **Pre syna, zbojníka, nehorekuj, mati! Zboj pôjde do neba skôr než všetci svätí!**

Viliam Chmel: Idú chlapci, idú... (voľná grafika – kolorovaný linorez; figurálna kompozícia; 1957; zo zbierok Oravskej galérie v Dolnom Kubíne)

kov a hromu. Terchovská muzika má živelnú silu tej horskej prírody a tlmočí ju aj do slov svojich piesní. Ľudskou rečou vyjadruje hlavne to, čím si svet hôr nemo

mati! Zboj pôjde do neba skôr než všetci svätí!

Oľga SLIVKOVÁ

Len o niečo neskôr sa v obci Štefanová konal krst nevšednej knihy Neúnavní turisti v Žilinskom kraji, ktorá mapuje históriu turistiky v našom regióne, a tak si ne jeden prítomný na pamiatku z výletu odniesol aj hmotnú spomienku.

O chvíľu sa už skupina uberala po červej značke – smer Veľký Rozsutec. Nebolo ani teplo, ani zima, a v takomto ideálnom počasí dosiahli všetci účastníci, medzi ktorých patrili aj žilinský župan Juraj Blanár, sedlo Medziholie. Tí odvážnejší sa potom podujali zdolať samotný Veľký Rozsutec. Po namáhavom výstupe, počas ktorého ich sprevádzali aj chlapi z Horskej záchranej služby, boli všetci odmenení nádherným výhľadom na panorámu národného parku. Neďaleko vrcholového kríža našli pamätnú tabuľku, ktorá všetkým pripomenula, že presne na tom mieste stál aj Svätý otec. Spočinuli v cieľi, tom hmatateľnom i tom symbolickom a iste sa ne jeden turista zamyslel nad názvom projektu, ktorého sa stali živou súčasťou, a ktorý nesie názov Duchaplný cestopis po stopách Jána Pavla

sa môžu utiekať v čase, keď potrebujú nielen fyzické, ale aj duchovné posilnenie. Rovnako v našom susednom regióne – na Orave putujú za Jánom Pavlom tento rok už po 21 – krát a to na vrchol Babej hory – starí – mladí – bez rozdielu zo slovenskej i poľskej strany kopca. Pred piatimi rokmi, keď výstup na Babiu Horu absolvovali aj naši knihovníci z Poľska i Slovenska, sa výstupu zúčastnilo viac ako 5000 turistov. Chodníkom, ktorý nesie meno svätca prichádzajú na vrchol hory, kde sa nachádza pamätná tabuľa na ktorej je napísané: „Chcem privinúť celý slovenský národ k svojmu srdcu jediným veľkým objatím“.... Tieto slová nepotrebujú veľký komentár... – sú úprimným vyznaním lásky k nám – k nášmu národu. A my sme Jánovi Pavlovi za tieto slová vďační – a nielen my tu prítomní, ale aj ľudia na celom Slovensku. Svedčí o tom nespočetne veľa umeleckých artefaktov, ktoré svätca vyobrazujú, ale i pamätných tabúl i podujatí venovaných jeho pamiatke... Aj ľudia z Terchovej /a mnohí z nich tu sedia aj medzi nami/

Nezabudnuteľný výstup na Veľký Rozsutec

V sobotu 9. septembra sa uskutočnil 5. pamätný výstup na Veľký Rozsutec na počesť Sv. Jána Pavla II. organizovaný Krajskou knižnicou v Žiline. Vskutku pamätného a neobyčajného výletu sa nezúčastnili len samotní zamestnanci knižnice a členovia Klubu slovenských turistov, ale aj širšia verejnosť, ktorá bola na toto podujatie srdečne pozvaná, a ktorá bola široko zastúpená, počnúc deťmi a končiac seniormi. A veru na pomerne náročný výstup na jeden z najkrajších vrchov Malej Fatry bola potrebná ako nevyčerpatelná zásoba detskej energie, tak aj skúsenosti tých starších. V skorých ranných hodinách sa účastníci presunuli špeciálnym autobusom zo Žiliny priamo do malebnej Terchovej. Tu sa v kostole Svätého Cyrila a Metoda konala sv. omša, ktorá duchovne posilnila výletníkov pred ťažkou túrou. Kázeň sa niesla v uvoľnenom tóne, a predsa apelovala na zdolávanie prekážok a usilovanie sa o dosiahnutie vrcholov. A hoci je pán kaplán v Terchovej sám veľkým turistom, všetkým bolo jasné, že svoju reč mieni predovšetkým obrazne. Nepochybne každého prítomného tie slová veľmi zasiahli, veď boli adresované aj im, ba práve im. Mnohí si určite uvedomili, že Svätý otec Ján Pavol II., hoci zastával post pápeža, nebol nikdy vzdialený bežnému veriacemu a jeho svetu a každý kresťan, ba ktokoľvek, i neveriaci, môže tohto veľkého človeka, túto významnú osobnosť, vnímať ako vzor a inšpiráciu. Pre viacerých členov výpravy sa tak naozaj stal patrónom, a keď sa v to radostné dopoludnie rozhodli kráčať v jeho stopách až na vrchol, dostala celá cesta až tajuplný tón.

II. v našich regiónoch. Veď táto sobotňajšia túra mala ozaj duchovný rozmer!

Koľkí si pri spiatocnej ceste, schádzaní a zdolávaní serpentín povedali – o rok opäť?

Napríklad ja...

Goran Lenčo

Krajská knižnica v Žiline

Milí priatelia,

V týchto dňoch uplynulo 5 rokov od chvíle, keď sme uskutočnili v roku 2013 prvý pamätný výstup na jeden z najkrajších vrchov Slovenska – na Veľký Rozsutec. Odvtedy putujeme na čarokrásny končiar každý rok a tieto výstupy sa odlišujú od všetkých ostatných výstupov na končiare Malej Fatry tým, že sú spojené s výnimočnou osobnosťou – s osobnosťou svätého Jána Pavla II. Stretávame sa tu, aby sme sa s Jánom Pavlom II. stretli predovšetkým duchovne, no stretávame sa tu s ním aj fyzicky, pretože od r. 2016 sa tu v tomto kostole nachádza relikvia Sv. Jána Pavla II. – kvapka krvi svätca, ktorá minulý rok putovala spolu s nami na vrchol Rozsutca. Či chceme alebo nie, tento skromný ale zároveň veľký človek hlboko „zasiahol“ aj náš národ a svojím humanistickým poslanstvom, hľadaním dialógu a hlásaním pravdy sa zapísal aj do srdc mnohých ľudí na celom svete... a hlboko sa zapísal aj do srdc ľudí nášho regiónu i samotnej Terchovej. Veď aj pred týmto chrámom sa nachádza umelecké vyobrazenie Jána Pavla II., ktorý žehná všetkým, ktorí okolo prechádzajú.... A aj naši horskí záchranári majú k nemu veľmi blízko – veď je ich patrónom, ku ktorému

každoročne pripravujú veľkolepú oslavu krásy, lásky a dobra, ktoré stelesňoval Ján Pavol II., oslavu pod názvom „Poďakovanie za lásku“....

Milí priatelia. Ako som už spomenula, tento rok sa tu stretávame už piaty krát. Tento ročník už môžeme pokojne nazvať aj ročníkom utužovania priateľstiev, ktoré sa počas piatich rokov medzi nami zrodili. Niektorí z vás merali a merajú aj niekoľko stoviek kilometrov, aby prišli vzdať úctu človeku akým bol Svätý Ján Pavol II....Priateľmi si dovoľujeme nazvať aj našich chlapcov – záchranárov z Horskej záchranej služby Malá Fatra pod vedením pána riaditeľa Juraja Ondruša, ktorí bez zaváhania spolu s nami pripravujú každoročný výstup, aby nám ako anjeli strážni boli nablízku počas celého dňa. Srdečná vďaka, chlapi.

Naše poďakovanie patrí aj dôstojnému pánovi farárovi Hudákovi a predchádzajúcemu pánovi farárovi Krutákovi, pánovi kaplánovi ktorí každý rok, rovnako ako dnes, slúžia svätú omšu za účastníkov výstupu. Milí priatelia – pred nami je nádherný deň, deň ktorý nám dal Pán.... Načerpajme preto z krás, ktoré sa nám dnes budú ponúkať a ktoré nám plným priehrštim ponúka aj náš priateľ Rozsutec. Zároveň vzdajme úctu človeku, ktorý bude žiť stále medzi nami a ktorý rozdal po svete toľko dobra, že sa mu málokto vyrovná...

Katarína Šušoliaková

riaditeľka Krajskej knižnice v Žiline

MEMORIÁL JOZEFA PÚČIKA

Memoriál Jozefa Púčika

V krásnom a upravenom prostredí sa v sobotu 24. júna 2017 uskutočnil druhý ročník Memoriálu Jozefa Púčika v love na plávanú. Súťažilo sa na Váhu č. 14, za Weinerovou záhradou.

Najmenší rybári

Pekné sobotné počasie dávalo predzvesť o hojnom počte mladých pretekárov, čo sa nám aj potvrdilo. O ôsmej hodine ráno sme zrebovali lovné miesta a báli sa, či ich náhodou nebude málo. Na štart sa dostavilo 30 mladých pretekárov. Svoje radosťi prišli povzbudiť rodinní príslušníci

a starí rodičia. Súťažiaci mali výborné vybavenie – od menších udíc až po 6 metrové biče. Keďže ich majitelia prišli súťažne naladení, o priateľskú rivalitu nebola núdza.

Súťažilo sa v dvoch kategóriách: deti od 3 do 7 rokov a deti od 8 do 15 rokov. Mladí rybári spoločne ulovili ryby

v celkovej dĺžke 14 157,6 centimetrov. Pri priemernej dĺžke 13 cm ulovili 1 089 ks rýb. Najdlhšiu rybu chytil desaťročný Filip Ďurina. Jeho úlovok meral presne 36 cm. Všetky ulovené ryby boli pustené späť do vody. Bola radosť pozerat' sa na dievčatá, s akou veľkou motiváciou sa pustili do súťaže. Treba podotknúť, že sa pred chlapcami nenechali zahanbiť. O súťažiacich bolo postarané; podával sa chutný guláš, sladkosti, zabezpečený bol aj pitný režim.

Táto súťaž potvrdila, že v Terchovej a vo Varíne vyrastá nová generácia šikovných rybárov. Našou povinnosťou je preto zveľaďovať, ochraňovať a zarybňovať jestvujúce toky, vodné plochy a nádrže a vytvárať prostredie, v ktorom sa budeme dobre cítiť a zároveň športovo i duchom napredovať.

Touto cestou ďakujeme organizátorom súťaže – MsO SRZ Žilina a Obvodnej organizácii č. 5 Varín. Želáme im ešte mnoho takýchto krásnych podujatí.

Aj v mene našich súťažiacich ďakujeme sponzorom za ich dary a príspevky (SRZ Žilina, OcÚ Terchová, OcÚ Varín, Martin Šuštiak, Václav Križo, Juraj Lúčaník, Miroslav Tomašov, Rybárske potreby LAĎO, Jozef Rampašek, Nikodém Schwarz, Richard Baran, Ján Homola st., Jozef Vicena, Jozef Drábik, Robo Matejčík).

MW a Štefan RYBÁR

200 rokov od usadenia sa Slovákov v oblasti Nová Huta v Rumunsku

V dňoch 19. – 20. augusta 2017 sa uskutočnili slávnosti dvojstého výročia usadenia sa Slovákov v oblasti Nová Huta (Sinteu) v Rumunsku. Organizátormi podujatia boli Obec Nová Huta na čele so starostom Benedekom Lašákom, Demokratický zväz Slovákov a Čechov v Rumunsku a kultúrno-umelecký spolok Talent.

Na spomínaných slávnostiach nechýbala ani delegácia z Terchovej, vedená starostom našej obce Jozefom Dávidíkom s manželkou Máriou; ďalšími jej členmi boli

František Zicho a terchovská muzika rodiny Tlacháčovcov – otec Štefan so synmi Jozefom a Michalom.

Spolu s ostatnými delegáciami

partnerských obcí Novej Huty, Igramu a Kráľovej pri Senci, mali Terchovcí možnosť zažiť pohostinnosť domácich, ktorí v rázovitom kopcovitom kraji župy Bihar píšu príbehy mnohých generácií Slovákov, pochádzajúcich z Oravy, Kysúc, Zemplína, Šariša, Gemera či Pohronia. Naši krajanovia si tam stále udržujú puto s domovom a dedičstvo svojich predkov.

Marián ZAJAC

Fotoarchív – obec Nová Huta

LH Tlacháčovci

Starosta Novej Huty Benedek Lašák (druhý zľava) so svojimi hosťami

2018

Kalendár z obrazov
Fera Muchu

TERCHOVÁ – 5. 6. 1992 Žilina

2018

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

TERCHOVSKÁ
MUZIKA

© Terchovska muzika, Bratislava 2017

Kalendár môžete objednávať aj s potlačou na adrese:

Varínska tlačiareň, Fatranská 1060, 013 03 Varín,
tel. č.: 0903 832 695
e-mail: jaroslav@varinskatlaciaren.sk
www.varinskatlaciaren.sk

Vitázi z Velehradu s Vladom Vallom

Pohár putuje na Moravu

V sobotu 16. septembra 2017 sa konal v telocvični u Gregušov 5. ročník medzinárodného stolnotenisového turnaja O pohár starostu Terchovej, ktorý pripravil STK Jánošík Terchová na čele s Vladom Vallom. Na turnaji sa zúčastnili stolní tenisti z Dunajskej Lužnej, Velehradu(CZ) a taktiež domáci vyznávači celuloidovej loptičky, ktorí „postavili“ dve družstvá.

Z premiérového víťazstva sa pri tretej účasti na turnaji tešili naši priatelia z Velehradu, ktorí si na Moravu odviezli peknú trofej. Celé podujatie sa nieslo v družnej atmosfére, na ktorú sa opäť o rok všetci tešia.

-zaj-

Fotoarchív – Vlado VALLO

Vieme, že **Martin Baláž** je futbalovo – futsalový obojživelník. Po zelenej trávě behá v terchovskom drese, na palubovkách má na sebe zas farby žilinského Makroteamu, resp. slovenskej reprezentácie. V ostatnom ročníku najvyššej futsalovej ligy skončili hráči Makroteamu na peknom treťom mieste, pričom Martin zaznamenal v sezóne 12 gólov. Gratulujeme!

-zaj-

Fotoarchív – Martin BALÁŽ

Terchovská zostava pred pohárovým zápasom s Tatranom Prešov

„Koňare“ mali na mále

V rámci druhého kola Slovenského pohára – Slovnaft cupu – zavítal do Terchovej fortunálígový prešovský Tatran. Pred peknou diváckou kulisou sa na Sihle odohrával vyrovnaný zápas, v ktorom síce „koňare“ vyhrali 2:0 (góly: Wiezik a Katona), avšak druhú poistku pridali až v 90. minúte. Dovtedy mali „jánošíci“ sľubné šance poslať zápas do penaltovej lotérie, v ktorej zvyknú pohorieť viacerí favoriti. Pohárový zápas nám svojimi očami priblížil terchovský hráč Janko Kačáni: „Všetci, čo prišli na

duel s Prešovom, museli odísť so vztýčenou hlavou. Či už hostia, ale hlavne terchovskí chlapi. Pristúpili sme k zápasu, akoby to bolo pre nás finále. Podali sme nadštandardný výkon a videli sme, že súper z Prešova sa v závere strachoval o výsledok. Ľudia videli, že hráči Terchovej išli na dno svojich síl a na ihrisku nechali všetko.“

Naším chlapcom patrí za statočný výkon proti ligistovi zo Šariša pochvala.

-zaj-

Kapitáni sa zdravia – Talian s Gallom

2. ročník Jánošík Xtreme Triathlonu

Od 1. do 3. septembra 2017 sa v malebných regiónoch severného Slovenska konal JANOŠÍK – Slovak Xtreme Triathlon. Druhý ročník podujatia bol špeciálny hrdinými výkonmi pretekárov, náročnými poveternostnými podmienkami a veľkým, netradičným gestom fair play. Navyše sa JANOŠÍK tento rok stal súčasťou svetovej série Xtreme World Tour, spájajúcej prestížne extrémne triatlony s celosvetovou reputáciou ako sú Norseman, Swissman a Celtman.

JANOŠÍK sú krásne a náročné preteky na trati s prevýšením 5600 m, ktorá vedie cez malebné časti Slovenska – Oravu a Kysuce. Trať je výzvou nielen pre športovca, ale aj pre jeho tím podporovateľov. V tomto roku sa na súťaži zúčastnilo 47 športovcov (vrátane 3 žien) z 8 krajín, z ktorých 41 preteky aj dokončilo. Víťazom sa stal Tibor Szabó (SVK), časom 14:46:27, nasledovaný Petrom Mílom (CZE), pre ktorého bol JANOŠÍK prvým triatlonom v živote. Na treťom mieste dobehol do cieľa Jan

Francke (CZE). Tri pretekárky v ženskej kategórii taktiež podali mimoriadne výkony, predovšetkým víťazka Kristýna Skupieňová (CZE) s časom 17:13:36, čo znamenalo 14. miesto v celkovom hodnotení. Nasledovali ju Alexandra Mitschke (GER) a Sandra Pytlíková (CZE).

K jedinečnosti tohtoročného JANOŠÍKA prispelo aj veľké gesto fair play poľského pretekára Zbigniewa Mossoczyho. V sobotu prebehol cieľom ako prvý. Fanúšikovia aj organizátori na vrchole Chleba boli priam unesení jeho rekordným výkonom. Zbigniew, plný emócií, diskutoval po pretekoch s ostatnými finishermi a pri analýze svojho výkonu si uvedomil, že na bicykli vynechal náročný kopec so 17% stúpaním medzi Mútnym a Novotou. Prihodilo sa mu to neúmyselne, avšak získal tým výhodu voči ostatným pretekárom. Neskôr v noci Zbigniew priznal svoju chybu riadiť pretekov. Povedal, že chce byť pravým športovcom a pretekať v zmysle fair play. Zbigniew bol diskvalifikovaný, ale

organizátori sa rozhodli udeliť mu špeciálnu cenu fair play – za jeho veľké a pokorné gesto. Počas záverečného ceremoniálu zožal obrovský neutichajúci potlesk; bol to silný moment so slzami šťastia a množstvom emócií.

Filozofiou pretekov zo série Xtreme World Tour je férovosť, ocenenie každého, kto dokončí tieto extrémne ťažké preteky, prežitie skutočného priateľstva medzi pretekárom a jeho podporným tímom a vytvorenie pocitu rodinnej atmosféry zo strany organizátorov. JANOŠÍK – Slovak Xtreme Triathlon 2017 splnil všetky tieto kritériá. Organizátori dúfajú, že toto podujatie, emócie, zážitky pretekárov i organizátorov budú naďalej pozitívne rásť aj v budúcnosti.

Oficiálne výsledky sú k dispozícii tu: <http://vysledkovyservis.sk>

Peter PALA

Fotoarchív podujatia

Bežecký úsek cez Tiesňavy

S úsmevom ide všetko ľahšie

Pred Jánošíkovými dňami 2017 sa v spolupráci s Obecným úradom Terchová vyčistili korytá riek Vrátnanky, Struhárňanky, Bielopotockanky a v Štefanovej. Spolu sa vyzbieralo 40 vriec odpadu, ktorý bol následne odvezený do zberného dvora. Opravili sa tiež splavy na riekach Struhárňanka, Vrátnanka a v Štefanovej. Brigády ohľadne čistenia riek a opravy splavov sa zúčastnilo 32 členov Rybárskeho zväzu z Terchovej a okolia. Veľké poďakovanie patrí aj Vladovi Švecovi z reštaurácie KD Terchová, ktorý sa postaral o občerstvenie brigádnikov.

Už tradične sa druhú septembrovú sobotu koná v **Dunajskej Lužnej Deň obce**, počas ktorého nechýba v bohatom programe ani turnaj futbalových old boys tímov. Nášmu družstvu sa posledné štyri roky na Žitnom ostrove mimoriadne darí, veď sme nezakúsili trpkosť prehry už v ôsmich zápasoch! Tento rok sme najprv remizovali s Priepasným 3:3, následne sme domácich Lužňanov porazili 8:3. Keďže Priepasné vyhralo nad domácim mužstvom len 5:4, o skóre sme sa tešili z celkového triumfu my. O naše góly sa postarali P. Tlacháč – 5 (najlepší strelec turnaja), M. Hanuliak – 4 a L. Kopas – 2. Za najlepšieho ľaváka bol vyhlásený Bohuslav Muráň. Všetci veríme, že sériu víťazstiev ešte potiahneme a tohtoročný triumf o rok obhájime.

9. septembra 2017 na Dni obce Dunajská Lužná reprezentovala Terchová v kultúrnom programe aj Terchovská muzika z Dolniakov.

Obec Terchová, Žilinský samosprávny kraj a Krajské kultúrne stredisko v Žiline pripravili v rámci 55. ročníka Medzinárodného folklórneho festivalu **JÁNOŠÍKOVE DNI** výstavu **VTEĎY A DNES V TERCHOVEJ**. Vernisáž sa uskutočnila vo štvrtok 3. augusta 2017 o 15.00 h v Makovického dome v Žiline. Výstava trvala do konca augusta 2017.

SLUK + Horehronskí chlopi + FS Šumiačan + Marek Ťapák

Unikátne spojenie ľudových piesní a tancoz z viacerých regiónov Slovenska pohľadom mladej generácie tvorcov, v strhujúcom nastudovaní profesionálnych tanečníkov, spevákov a muzikantov. Títo všetci sa predstavili návštevníkom v Amfiteátri Nad bôrami v Terchovej 18. augusta 2017.

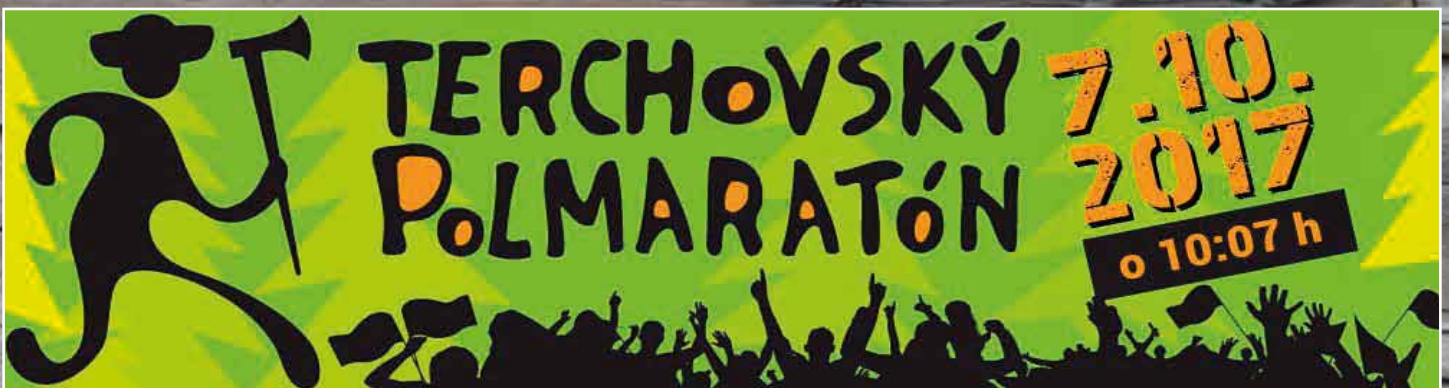
Kúpim v osade JÁNOŠOVIA alebo v blízkom okolí dva pozemky. Informácie na telefónnom čísle: **0908 147 839**

Dňa **13. augusta 2017** sa uskutočnil v našom amfiteátri Nad bôrami **TERCHOVSKÝ BUDZOGÁŇ**. V rámci programu účinkovali: IMT SMILE, ČECHOMOR, DESMOD, ARZÉN a MAD FREQUENCY.

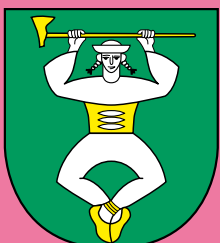
Dňa **22. a 23. septembra 2017** sa v Kultúrnom dome A. Hlinku v Terchovej konal už 3. ročník podujatia **Stretnutie umení – umenie stretnutí**.

Dňa **22. októbra 2017 o 13.00 hod.** sa bude na Symbolickom cintoríne vo Vrátnej konať sv. omša za obete horských nešťastí v Malej Fatre.

Dňa **17. júna 2017** sa v našej obci stretli nadšenci a majitelia veteránov z Klubu historických vozidiel Považie. Podujatie Veterán tour Manín bolo zorganizované v tradičnom júnovom termíne v peknom prostredí slovenskej prírody.

TERCHOVÁ

Vydáva:
IČO vydavateľa:
Šéfredaktor:
Redakcia:
Redakčná rada:

Jazyková úprava:
Tlač:
Grafická úprava:
Adresa redakcie:

Miestne kultúrne stredisko Terchová, ul. sv. Cyrila a Metoda č. 96, 013 06 Terchová
IČO 00364 886
Ján Miho ml.
Helena Laščiaková, Katarína Halapiová
Mgr. Peter Cabadaj, Rudolf Patrňáček, Ing. František Kadaš, František Mucha,
Mgr. Renáta Opalková, Ing. Marián Zajac
Mgr. Peter Cabadaj
Varínska tlačiareň, Varín
Adriána Ondrušová
MKS Terchová, tel. č. 041/5695 129, 0911 924 189, mks@terchova.sk
Obecný úrad Terchová, tel. č. 041/5695 138, fax. 041/5695 310
ISSN 1338-8827, evidenčné číslo: 3548/09
Vyšlo v septembri 2017.